

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Кафедра китайської філології

Курсова робота з китайської філології

на тему:

**ФУНКЦІОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙМЕННИКІВ, ЩО
РЕАЛІЗУЮТЬ ОБ'ЄКТНІ ВІДНОШЕННЯ, В СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ**

Студентки групи Кит 13-21

факультету східної і слов'янської філології

денної форми навчання

Освітньої програми

Китайська мова і література та переклад,

західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.065 Східні мови

та літератури (переклад включно),

перша - китайська

Білобородової Євгенії Олександрівни

Науковий керівник:

ст. викл. Мерзлюк Денис Олегович

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЙМЕННИКІВ В СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ.....	5
1.1 Категорія прийменників у сучасному мовознавстві.....	5
1.2 Прийменники, що реалізують об’єктні відношення, в системі граматики китайської мови.....	12
Висновки до Розділу 1.....	16
РОЗДІЛ 2 ФУНКЦІОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙМЕННИКІВ, ЩО РЕАЛІЗУЮТЬ ОБ’ЄКТНІ ВІДНОШЕННЯ, В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ.....	18
2.1 Семантичні особливості прийменників в китайській мові.....	18
2.2 Функціональні особливості прийменників в китайській мові.....	21
Висновки до Розділу 2.....	22
ВИСНОВКИ.....	24
摘要.....	28
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	30

ВСТУП

Курсова робота присвячена вивченню функціонально-семантичних особливостей прийменників, що реалізують об'єктні відношення, в сучасній китайській мові. Категорія прийменників широко досліджується в сучасному китаєзнавстві, зокрема функціонально-семантичні особливості прийменників, що реалізують об'єктні відношення потребують подальшого більш глибокого вивчення.

Актуальність теми роботи полягає в спрямованості сучасних лінгвістичних досліджень на антропоцентричну парадигму, зокрема на вивчення функціонально-семантичних особливостей мовних явищ, таких як прийменників, що реалізують об'єктні відношення, в сучасній китайській мові. Актуальність теми дослідження підсилюється ще й необхідністю більш глибокого дослідження функціонально-семантичних особливостей прийменників, що реалізують об'єктні відношення, в сучасному українському китаєзнавстві.

Метою роботи є дослідити функціонально-семантичні особливості прийменників, що реалізують об'єктні відношення, в сучасній китайській мові

Поставлена мета передбачає вирішення таких **завдань**:

- проаналізувати наукову літературу;
- уточнити специфіку прийменників в сучасній китайській мові;
- виявити функціонально-семантичних особливостей прийменників, що реалізують об'єктні відношення, в сучасній китайській мові.

Об'єкт дослідження – прийменники, що реалізують об'єктні відношення, в сучасній китайській мові.

Предмет дослідження – функціональні-семантичні особливості прийменників, що реалізують об'єктні відношення, в сучасній китайській мові.

Матеріал роботи становлять тексти китайською мовою.

Специфіка цієї теми, завдань і матеріалу роботи зумовили індивідуальний підхід до вибору **методів і прийомів** дослідження. Для досягнення поставлених цілей і завдань дослідження ця робота використовує *загальнонаукові методи* (дедуктивний метод, аналітичний метод, описовий метод) для визначення теоретичних основ дослідження прийменників в сучасній китайській мові і деякі спеціальні лінгвістичні методи, в тому числі: *функціональний метод* — для розпізнавання та детального аналізу функціональних властивостей прийменників. *Структурний аналіз* — для ідентифікації та представлення прийменників у сучасній китайській мові. Метод суцільної вибірки — для відбору матеріалу дослідження.

Практичне значення отриманих мною результатів полягає в можливості їхнього використання студентами для підготовки до практичних та семінарських занять з китайської мови та граматики китайської мови або для написання рефератів, а також полягає в можливості використання цих матеріалів під час укладання методичних матеріалів до навчальної дисципліни: “Китайська мова” (розділи «Практична граматика» та «Теоретична граматика»).

Курсова робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків та списку використаної літератури та анотації китайською мовою. Загальний обсяг роботи – 30 сторінок. Використаних джерел – 25.

РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЙМЕННИКІВ В СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

В цьому розділі будуть розглянуті теоретичні засади дослідження категорії прийменник в світовому мовознавстві, а також місце категорії прийменника та прийменників, що реалізують об'єктні відношення, в граматичній системі китайської мови.

1.1 Категорія прийменників у сучасному мовознавстві

Одним з важливих питань щодо теорії прийменника є наявність або відсутність у прийменниках лексичного значення. Це питання стає головним в з'ясуванні його статусу: повнозначності, морфемності або службовості. У визначенні граматичного та лексичного значення прийменника думки мовознавців розділяються. Одні науковці ідентифікують прийменникове лексичне значення із семантикою повнозначних слів, інші вважають, що прийменники мають послаблене лексичне значення, залежне від значень інших слів та форм. Деякі дотримуються думки, що прийменники мають тільки граматичні значення й не мають лексичних.

Наприклад О. Овсянко-Куликовський досліджує лише первинні прийменники і називає їх частками, які виражають відношення між частинами речення. А на думку О. Потебні, прийменники – це прислівники, що втратили лексичне значення, тобто вони утворилися від повнозначних слів, але в них відбулася “втрата речовинного значення”. Відомий український мовознавець І. Кучеренко, навпаки, говорить про наявність у прийменника лексичного значення і запевняє, що прийменник – повнозначне слово. Польський лінгвіст Є. Курилович перший розкрив морфемну природу прийменників, пояснюючи, що прийменник разом із відмінковим закінченням виступає складною морфемою. І. Вихованець розвиває цю концепцію, він кваліфікує прийменники як синтаксичні морфемні і до того ж, він акцентує увагу на тому, що семантикою наділені всі елементи граматичної системи, навіть суфікси

та префікси, які не мають лексичного значення, тому що лексичне значення притаманне лише повнозначним словам.

Прийменник – це незмінна службова частина мови, яка виражає відношення між словами у реченні. Українські прийменники класифікуються за різними ознаками. Наприклад за структурою прийменники поділяються на: прості – з однією кореневою основою, складні – утворені з двох чи більше первинних прийменників та складені – утворені з різних категорій повнозначних слів і прийменників.

Ця частина мови не має лексичного значення, тому може використовуватися як прямий компонент в реченнях лише в поєднанні з іншими словами, тому прийменники дійсно займають незамінне місце в граматиці. Більшість з них є віддієслівними, тобто які утворилися в результаті втрати предикативного значення дієслова, тому багато з цих прийменників схожі на значення дієслів, від яких вони утворилися. Прийменники зазвичай стоять перед іменниками, іменними словосполученнями або займенниками, тобто перед об'єктом з яким пов'язаний прийменник. У зв'язку з цим можна виокремити два основні правила порядку слів з прийменником:

1. В сучасній китайській мові прийменникові словосполучення стоять до дієслова, наприклад:

他从咖啡馆走路回家。Tā cóng kāfēiguǎn zǒulù huíjiā. Він пішки повертається з кафе додому.

我在基辅学习英语。Wǒ zài jīfǔ xuéxí yīngyǔ. Я вчу англійську мову в Києві.

2. В офіційному мовленні, деякі прийменники можуть використовуватися після дієслова, наприклад:

根据天气预报, 明天会下雨。Gēnjù tiānqì yùbào, míngtiān huì xià yǔ.

Згідно з прогнозом погоди, завтра буде дощ.

这封信, 请你交给他。Zhè fēng xìn, qǐng nǐ jiāogěi tā. Будь ласка, передай йому цей лист.

Відмінність прийменників від інших службових частин мови полягає у відсутності смислового навантаження та функції, яку він виконує в реченні. Іменник вказує на назву істоти, дієслово – на дію, прикметник – на ознаку, в той час як прийменник виражає зв'язок між цими частинами мови і вказує на їх взаємодію.

Синтаксис прийменників в сучасній китайській мові є дуже важливим. Прийменникові словосполучення в реченні виступають у вигляді непрямого додатку, обставини способу, місця, напрямку тощо. Відіграють сполучну роль роблячи зв'язок між об'єктом і дієсловом чи прикметником більш чітким. Та вказують на мету, відносність або порівняння самих суб'єктів чи їхніх дій. Граматичними особливостями є те, що прийменники не можуть бути використані самотійно у якості члена речення, а також прийменники не мають морфологічних змін. Іншою граматичною особливістю є те, що прийменники разом з післяйменниками утворюють рамкові звороти та конструкції, наприклад: 在.....中, 在.....里, 和.....一样, 从.....以后.

Прийменники в сучасній китайській мові поділені на розряди, які упорядковані відповідно до функції. Наведемо приклади їх використання, де будуть підкреслені прийменникові сполучення.

Класифікація прийменників:

1. Прийменники, які вказують на напрямок, місце та час:

在 zài в, на — 她每天晚上在家吃饭。 Вона кожен вечір їсть вдома.

从 cóng з, від, — 从车站走回家。 Прийти з вокзалу додому.

自 zì з, від — 自始至终。 Від початку до кінця.

向 xiàng в напрямку до чогось — 他一直向外面看。 Він продовжував дивитися назовні.

到 dào 到 чогось — 他想到餐厅去找朋友。 Він хотів піти в ресторан, щоб знайти друга.

当 dāng 在 — 当春 Весною

进 jìn 在, до — 他进城去了。 Він пішов у місто.

2. Прийменники, які вказують на утворення непрямого додатку:

对 duì 到 когось, по відношенню до — 对他说 Сказати йому

给 gěi для когось — 她给我写信了。 Вона написала мені листа.

跟 gēn від когось — 他跟我借书了。 Він позичив в мене книгу.

为 wéi для когось, заради чогось — 他为你读了这本书。 Вона заради тебе читала цю книгу.

同 tóng разом з кимось — 我不同你说话。 Я не з тобою розмовляю.

3. Прийменники, які вказують на обґрунтування:

按照 ànzhào згідно з

依然 yīrán все ще (як завжди)

根据 gēnjù згідно з, відповідно до

4. Прийменники, які вказують на пасивність:

被 bèi — 他被狗咬了。 Він була вкушена собакою.

叫 jiào — 他叫狗咬了。 Він був вкушений собакою.

让 ràng — 他让狗咬了。 Він був вкушений собакою.

Під номером чотири представлені прийменники пасивних відношень. 叫 jiào та 让 ràng найчастіше використовуються в усному мовленні. В реченнях з прийменниками пасивних значень зазвичай може бути відсутнім суб'єкт, але, незважаючи на це, самі

показники мають зберегтися, тому що функція цих прийменників полягає в тому, щоб показати дію пасивного стану і зробити акцент на впливі на об'єкт, а не на виконавці. В структурі таких реченнях допускається опущення суб'єкту, але ні в якому разі не опущення пасивного прийменника, адже це зіпсує зміст речення.

5. Прийменники, що виражають цільові відношення:

为 wèi для, заради

为了 wèile для того щоб

为着 wèizhe для, заради

6. Прийменники, що виражають причинно-наслідковий зв'язок:

因 yīn через, із-за

因为 yīnwei тому що

为了 wèile із-за, завдяки

7. Прийменники, що використовуються в офіційному мовленні та офіційній письмовій мові

为 wèi для, від імені — 我们应该为人民服务。Ми повинні служити людям.

由 yóu з — 由此可见，人民都喜欢自由。З цього видно, що народ любить свободу.

于 yú в, на — 谨定于三月十五日在人民大会堂开会。Зустріч з повагою запланована 15 березня у Народній залі.

自从 zìcóng відколи — 自从中国开放以后，人民的生活水平提高了。Відколи Китай відкрився, рівень життя людей покращився.

Чжао Юньпін виділяв вісім розрядів прийменників на основі семантичних і синтаксичних особливостей:

1. Прийменники, які виражають часові відношення;

2. Прийменники, які виражають просторові відношення місця та напрямку;
3. Прийменники, які вказують на способи та методи дії;
4. Прийменники, які виражають причинні відношення;
5. Прийменники, які виражають цільові відношення;
6. Прийменники, які виражають суб'єктно-об'єктні відношення;
7. Прийменники, які виражають порівняння;
8. Прийменники, які виражають виключення предмета.

У китайській мові прийменники відіграють важливу роль у вираженні стосунків між словами в реченні, вони вказують на різні аспекти, такі як місцезнаходження, напрямок дії, часові відносини, походження тощо. Одне з основних завдань прийменника в сучасній китайській мові полягає в тому, щоб вказати на місцезнаходження об'єкта, про якого розповідається в реченні, наприклад: 妈妈在咖啡馆喝茶 мама в кафе п'є чай, де 在咖啡馆 є прийменниковим словосполученням. Також іншим завданням прийменників може бути вираження напрямку дії, вони виконують вказівну функцію – допомагають вказати на місце, напрямок або час, наприклад: 往北走 йти на північ, де 往北 є прийменниковим словосполученням. До того ж, прийменники вказують на часові відносини між подіями в реченнях, наприклад, прийменник 在...之后 вказує на дію, яка відбулася після іншої події. Відносна функція полягає в тому, що прийменники з'єднують іменники та інші частини мови з іншими частинами речення. Узагальнюючу функцію використовують для вираження загальних ідей, думок та цілей, в таких реченнях присутні такі слова як “заради”, “з метою”. Окрім того прийменники також виконують казуальну функцію, щоб виразити причини або наслідки. У сучасній китайській мові існує безліч різних прийменників, які використовуються, щоб виразити різні аспекти. Розуміння та знання як використовувати ці прийменники в реченнях, допоможуть точніше висловлювати свої думки.

Прийменники в китайській сучасній мові часто функціонують як дієслова.
Наприклад:

1. 在 zài в реченні 他在家吃饭 tā zài jiā chī fàn він їсть вдома, має значення “в”, а в реченні 他在家 tā zài jiā він вдома, цей прислівник має значення існувати, бути розташованим в.
2. 给 gěi в реченні 他给我买了毛衣 tā gěi wǒ mǎi le máoyī він купив светр для мене, використовується як прислівник і має значення “для”, а в реченні 她给我这件毛衣了 tā gěi wǒ zhè jiàn máoyī le вона дала мені светр, 给 gěi виконує роль дієслова “давати”.
3. 到 dào використовується як прийменник “до” в реченні 你什么时候到图书馆去? Nǐ shénme shíhòu dào túshūguǎn qù? Коли ти прийдеш до бібліотеки? А в реченні 他什么时候到? Tā shénme shíhòu dào? Коли він приїде? 到 dào виступає дієсловом “прибути”.
4. Прийменник 跟 gēn означає “разом з” в реченні 他每天跟朋友聊天 tā měitiān gēn péngyou liáo tiān він кожен день балакає разом зі своїм другом. А в реченні 不要老跟着我 bù yào lǎo gēnzhe wǒ не слідкуй за мною весь час, прийменник 跟 gēn означає слідкувати.

Щоб визначити слово як прийменник або дієслово, потрібно спостерігати за іншими словами, які знаходяться в реченні. Після прийменників завжди йде об’єктне іменникове словосполучення або дієслівне словосполучення. Якщо після слова не стоїть об’єктне іменникове або дієслівне сполучення, то це не прийменник. Один із основоположників сучасної китайської лінгвістики Ван Лі, пояснює, що прийменники це дієслова, які набули прийменникового значення в процесі розвитку китайської мови. Лі Цзіньсі також підтримував дієслівне походження прийменника і вважав, що сполучник теж має дієслівну етимологію, тому вони мають бути об’єднані в одну групу. Проте між цими частинами мови є й відмінності, сполучник використовується для зв’язку між реченнями, словами та словосполученнями, а прийменник використовується для вираження відношення причини, часу, простору тощо.

1.2 Прийменники, що реалізують об'єктні відношення

На думку Чжан Біня, прийменник – це службова частина мови, яка має дієслівне походження та включає в себе такі характеристики:

1. Потрібно бути наявність додатку;
2. Неможливо самотійно вживати в речення;
3. Прийменник не може виконувати функцію присудка в реченні;
4. Прийменник не вживається в реченні послідовно з іншим прийменником.

Чжан Чен дотримується думки, що прийменник в сучасній китайській мові – це службова частина мови, яка має дієслівну етимологію. А Лю Даньцин вважає, що прийменник – це службова частина мова, проте вони мають іменникове та дієслівне походження.

Значення відношення базується на семантичних особливостях слів. У основі поділу прийменників на семантичні категорії лежать різновиди семантико-синтаксичних відношень, які проявляються завдяки первинним і похідним прийменникам. Синтаксичні відношення мають різне значеннєве наповнення, однак найголовнішими серед них є обставинні та об'єктні. Такі прийменники як 为 wèi, 为了 wèile, 为着 wèizhe - для, з метою, задля, заради, передають відношення мети. Ці прийменники вживаються за обставинами, вони не поєднуються з постпозиціями. Прийменники 因 yīn, 因为 yīnwei, 为了 wèile - завдяки, через, вказують на причинові відношення. Ці прийменники вживаються за обставинами, вони не поєднуються з постпозиціями. Для позначення причинових відношень з окремим колом іменників також уживаються прийменники “від”, “з”. Прийменники, що виражають просторові відношення: 在 zài в, 到 dào до, 上 shàng до, 向 xiàng до, 从 cóng із тощо. Ці прийменники вживаються в прислівникових фразях місця. Також потрібно особливо звернути увагу на роль прийменників у оформленні об'єктних відношень, що реалізуються в системі дієслівного керування. Прийменники, що виражають об'єктні відношення: 给 gěi кому, 用 yòng з чим, 被 bèi ким, 对于 duìyú стосовно чого, 关于 guānyú про що?, тощо. Ці прийменники вживаються додатково.

Як нам відомо прийменники виконують функції, які пов'язані з реалізацією об'єктних відношень, вони вказують на стосунки між підметом дії та об'єктом по відношенню до якого здійснюється ця дія. У сучасній китайській мові найпоширенішими прийменниками, які реалізують об'єктні відношення є:

1. 给 gěi – представляє одержувача дії, тобто вказує на те, що підмет надає щось об'єкту. Наприклад: 他给我一本词典。Tā gěi wǒ yī běn cídiǎn. Він дав мені словник.
2. 向 xiàng – цей прийменник має значення “до” і вказує на відношення дії до об'єкта чи місця, наприклад: 老师正向我们走来。Lǎoshī zhèng xiàng wǒmen zǒu lái. Вчитель йде до нас.

Також 向 xiàng може мати значення “від”, наприклад: 我向她妈妈学习。Wǒ xiàng tā māma xuéxí. Я вчуся від її мами.

3. 对 duì – показує відношення між об'єктами та використовується для вираження дії, яка спрямована на об'єкт. Наприклад: 她对妹妹说了。Tā duì mèimei shuōle. Вона сказала своїй молодшій сестрі.
4. 跟 gēn – позначає двосторонній зв'язок, наприклад: 他奶奶跟他说她要去旅行。Tā nǎinai gēn tā shuō tā yào qù lǚxíng. Його бабуся сказала йому, що вона збирається в подорож.

Прийменники 对 та 跟 дуже схожі за своїм значенням, проте основна відмінність на якій потрібно зосередитись, полягає в тому, що 对 використовується в реченнях де є односторонній зв'язок, тоді як 跟 використовується для позначення двостороннього зв'язку. Це означає те, що 对 вказує що дієслово діє від суб'єкта до об'єкта, тоді як 跟 вказує на те, що воно діє в обох напрямках.

Також більш інтуїтивно 跟 використовується для того, що робиться разом або з іншими людьми, наприклад: 我跟他聊天。Wǒ gēn tā liáotiān. Ми з ним балакаємо. Іншим дуже поширеним варіантом використання прийменника 跟 є порівняння двох

речей, якщо використовувати цей прийменник у цьому контексті, то він буде означати те саме що 和, наприклад: 我跟她一样高。Wǒ gēn tā yīyàng gāo. Я і вона однаково високі. Хоча 对 та 跟 мають схоже значення, але якщо їх використати в однакових реченнях вони також матимуть і різні значення та контекст, наприклад: 我跟她很好。Wǒ gēn tā hěn hǎo. Я з нею в хороших стосунках. 我对她很好。Wǒ gēn tā hěn hǎo. Я дуже добре до нього ставлюся. З цих двох прикладів можна побачити, що різниця між односпрямованою і двоспрямованою дією дуже велика.

5. 同 tóng – цей прийменник використовується для того, щоб показати що дія виконується разом з кимось, наприклад: 我同我的父母住在一起。Wǒ tóng wǒ de fùmǔ zhù zài yīqǐ. Я живу разом зі своїми батьками.
6. 与 yǔ – цей прийменник схожий за значенням з прийменниками 跟 gēn та 同 tóng, він показує що дія виконується з кимось, наприклад: 他与老师相处得很好。Tā yǔ lǎoshī xiāngchǔ dé hěn hǎo. Він добре ладнає з викладачем.

Вище вже було згадано, що прийменники 与 yǔ, 跟 gēn та 同 tóng схожі за значенням, тому що вони означають з кимось щось робити. Але все ж таки в них є і деякі відмінності. Зазвичай 与 yǔ не використовується в повсякденному мовленні, є більш формальним і використовується в абстрактних ситуаціях. Прийменник 跟 gēn менш формальний і частіше використовується для схожих речей і людей, найбільш поширений серед північних китайців. Щодо 同 tóng, то його не можна використовувати для поєднання речень, а також йому віддають перевагу південні китайці.

Висновки до Розділу 1

Підсумовуючи всю вищезазначену інформацію можна зробити висновок, що прийменники це один із видів службових слів, які схожі на дієслова від яких вони

утворились. Зазвичай прийменники займають місце перед іменниками, іменними словосполученнями або займенниками, , тобто вони стоять перед об'єктом на який вказує прийменник. Існує також два правила порядку слів в реченні з прийменником. Перше це те, що в сучасній китайській мові прийменники стоять перед дієсловом, а інше правило це те, що в офіційному мовленні, деякі прийменники можуть використовуватися після дієслова.

Грамматичними функціями прийменників є те, що вони можуть виступати в реченнях як обставина, означення, додаток, підмет або додатковий елемент, проте прийменники не можуть використовуватися як самостійний член речення. Найчастіше виконують роль непрямого додатку та обставини місця, напрямку тощо. Виконують сполучну функцію роблячи зв'язок між об'єктом та дієсловом чи прикметником більш зрозумілим.

В сучасній китайській мові прийменники поділяються на розряди , які розділені відповідно до функцій, які вони виконують. Категорії прийменників: прийменники, які вказують на напрямок, місце та час, прийменники, які вказують на утворення непрямого додатку, тобто вони реалізують об'єктні відношення. Також є прийменники, які вказують на обґрунтування, пасивність, є прийменники, які виражають цільові відношення і причинно-наслідковий зв'язок. І до того ж сюди входить категорія прийменників, що використовуються в офіційній та письмовій мові.

Прийменники в китайській мові часто функціонують як дієслова. Щоб зрозуміти яку роль грає прийменник, треба звернути увагу на інші слова, які є в реченні. Після прийменників завжди стоїть іменникове або дієслівне словосполучення. Якщо після слова не стоїть жодне з цих словосполучень, то це не прийменник.

Як згадувалося раніше, прийменники виконують функції, які пов'язані з реалізацією об'єктних відношень, вони вказують на відношення між підметом дії та об'єктом до якого здійснюється ця дія. Найпоширенішими прийменниками цієї

категорії є: 给 gěi, 向 xiàng, 对 duì, 跟 gēn, 同 tóng та 与 yǔ. Деякі з цих прийменників дуже схожі один на одного за значенням, проте використовуються в різних випадках.

Правила використання прийменників завжди є дуже важливим та актуальним питанням, яке вимагає від нас накопичення мовної практики та читання. Вивчаючи правила вживання китайських прийменників слід звернути увагу на наступні моменти: потрібно обирати прийменники відповідно до контексту, тому що вони мають багато значень, і одне й те саме слово може мати різне значення та вживання в різних контекстах. Також деякі прийменники такі як: 由于……原因 або 对……感兴趣, мають сталі конструкції, тому варто звернути на них увагу. До того ж, потрібно знати правила сполучення прийменників та дієслів. Прийменники в китайській мові грають дійсно важливу роль у лінгвістиці. У загальній лінгвістиці вивчення прийменників розглядаються як одна з основних частин мов, це невід’ємна частина синтаксису – галузі лінгвістики, яка присвячена вивченню структури речень та їх синтаксичним властивостям. Синтаксис досліджує ролі прийменників в структурі речень, їх семантики та синтаксичні функції. Прийменники вивчаються у зв’язку з іншими складовими мови, а саме: іменником, прикметником, дієсловом, займенником тощо, оскільки прийменники взаємодіють з цими частинами мови в реченні, в різних контекстах. Також вивчення прийменників є однією з найважливіших тем і в лексикології – галузі лінгвістики, яка вивчає лексичні одиниці мови, тобто слова та словосполучення, та їх значення. В лексикології визначають значення та вживання прийменників в різних контекстах, їх семантичні відтінки та взаємодію з іншими лексичними одиницями мови. Прийменники виконують функції, які пов’язані з відносинами між об’єктами або діями, просторо-часовими відношеннями. Вивчення цієї частини мови у лексикології пов’язане з різними значеннями у різних контекстах. Прийменники можуть мати різне значення в різних контекстах, тож варто приділяти багато часу для її вивчення. Також в лексикології досліджують співвідношення між прийменниками та іншими частинами мови, тому що в залежності від того який прийменник використовують з іменником або дієсловом, можна передавати різні значення та відтінки. До того ж, прийменники також вивчають у прикладній

лінгвістиці, а саме в контексті вивчення іноземних мов, де вони є незамінною частиною граматики. Отже, вивчення прийменників в лексикології є дійсно важливим розділом лексикології, який допомагає в розумінні як використовувати їх в мовленні.

Тому, для тих, хто вивчає китайську мову, необхідно опанувати та засвоїти правила вживання та семантику прийменників.

РОЗДІЛ 2 ФУНКЦІОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙМЕННИКІВ, ЩО РЕАЛІЗУЮТЬ ОБ'ЄКТНІ ВІДНОШЕННЯ, В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

Функціонально-семантичні особливості – це характеристика мовленнєвих одиниць, а саме: слів, словосполучень, речень тощо, які пов'язані з їхньою функцією та значенням. Ці особливості прийменників полягають у тому, що вони виконують певні граматичні та семантичні функції в мовленні. Взаємодія функціональних та семантичних особливостей визначає як мовленнєві одиниці можуть використовуватися у мовленні та яку інформацію вони передають. Розуміння функціонально-семантичних особливостей прийменників, які реалізують об'єктні відношення, допоможе у побудові речень і також у розумінні змісту текстів.

2.1 Семантичні особливості прийменників в китайській мові

Семантичні особливості вказують на значення мовної одиниці. Тому такі характеристики прийменників полягають у їх здатності виражати відтінки та значення в залежності від контексту в якому їх вживають.

Прийменник – це одна з найпоширеніших граматичних категорій в китайській мові. Його використовують для вираження зв'язку між іншими частинами мови. Семантика та синтаксис прийменників мають велике значення в дослідженнях лінгвістики, і дуже важливим є засвоєння правил вживання та семантики прийменника.

Прийменники мають різну семантику в сучасній китайській мові, основні з них включають вираження мети, причини, місця, часу, напрямку тощо. Розберемо детальніше деякі загальні семантичні особливості прийменників у сучасній китайській мові:

1. Розташування. Багато прийменників вказують на розташування об'єкта відносно інших об'єктів або місць. Цю особливість, яка виражає

просторове відношення представляють такі прийменники як: 在 zài в, 到 dào до чогось. Наприклад: 他的词典在桌子上。Tā de cídiǎn zài zhuōzi shàng. Його словник лежить на столі.

2. Відображення часових відношень. Деякі прийменники також вказують на час коли відбувається та чи інша дія чи подія. До цієї особливості відносяться такі прийменники як: 在 zài може вказувати на конкретний час, 从 cóng з, 自 zì від. Наприклад: 我从乌克兰来。Wǒ cóng wūkèlán lái. Я приїхав з України.
3. Вираження способу виконання дії. Існує багато прийменників, які вказують на спосіб виконання, сюди входять такі службові слова як 用 yòng за допомогою, 以 yǐ з, 由 yóu (зроблено) за допомогою. Наприклад: 用勺子吃饭。Yòng sháozǐ chīfàn. Їсти ложкою. В даному випадку 用 yòng вказує на інструмент або засіб, що використовується для виконання дії, тобто, щоб виразити спосіб споживання їжі.
4. Іншою важливою семантичною особливістю є те, що прийменники також виражають причинно-наслідковий зв'язок. Для цього призначенні ієрогліфи 因 yīn через, із-за, 因为 yīnwei тому що, 为了 wèile із-за, завдяки. Ці слова використовуються для того, щоб показати причинно-наслідковий зв'язок між речами, діями або об'єктами. Для прикладу візьмемо речення 因为下雨, 所以路滑。Yīnwèi xià yǔ, suǒyǐ lù huá. Дорога слизька через те, що йде дощ. Прийменник 因为 yīnwei виражає причину чому слизька дорога.
5. Вираження мети. У сучасній китайській мові є досить багато прийменників, які вказують на зв'язок мети. Для того, щоб показати мету найчастіше використовують такі прийменники як: 为 wèi для, заради 为了 wèile для того щоб, 为着 wèizhe для, заради. Наприклад: 我买了三本词典, 为了学习。Wǒ mǎile sān běn cídiǎn, wèile xuéxí. Я купив три

словника, щоб вчитися. Прийменник 为了 wèile в даному контексті виражає мету купівлі книги.

Розглянемо три прийменника: 对 duì, 对于 duìyú, 关于 guānyú. Ці прийменники мають однакове значення “щодо”, “стосовно”, “по відношенню до”, проте кожне слово використовується в різних контекстах. Говорячи саме про 对 duì та 对于 duìyú як про прийменники, то це два взаємозамінних слова, 对 duì це скорочена форма 对于 duìyú, вони підкреслюють об’єкт, на який вони вказують. Як нам вже відомо прийменники стоять перед об’єктом, наприклад:

1. 对/对于这件事你怎么看? Duì/duìyú zhè jiàn shì nǐ zěnmē kàn? Яка твоя думка стосовно цієї ситуації? Проте в деяких випадках вони можуть відрізнятися, варто зазначити що 对 duì є більш поширеним у розмовній мові, а 对于 duìyú частіше використовується на письмі та в офіційному стилі. Також, існують окремі випадки, в яких можна використовувати лише 对 duì, тому що цей прийменник ще має додаткове значення, він виражає напрямок “навпроти”, “до когось”, наприклад:
2. 他对她说话 Tā duì tā shuōhuà Він говорив до нього;
3. 他对着镜子哭 Tā duìzhe jìngzi kū Він плакав навпроти дзеркала. До того ж, прийменник 对 duì може виступати як дієслово, в значенні “ставитися”, “відноситися”, наприклад:
4. 他对她很好 Tā duì tā hěn hǎo Він добре до неї ставиться. Щодо 关于 guānyú, то цей прийменник перекладається як “про” і використовується з об’єктом, щоб додати про нього інформацію. Наприклад:
5. 我想给你们讲一个关于旅游的故事 Wǒ xiǎng gěi nǐmen jiǎng yīgè guānyú lǚyóu de gùshì Я хочу розповісти вам історію про подорожі. Прийменники 关于 guānyú та 对于 duìyú обидва можуть виражати значення “про”, “щодо”, “стосовно”. Проте 关于 guānyú найчастіше еквівалентно “про”, тоді як 对于 duìyú більш еквівалентно “що стосується”.

Загалом прийменники відіграють важливу роль у граматиці китайської мови та передають важливу семантичну інформацію про зв'язки між об'єктами та діями в реченнях.

2.2 Функціональні особливості прийменників в китайській мові

Функціональні особливості прийменників стосуються ролей або функцій, які прийменники виконують у мові. Прийменники — це слова, які зв'язують іменники, займенники або словосполучення з іншими словами в реченні та надають інформацію про зв'язок між ними. Зазвичай функціональні особливості прийменників можуть відрізнитися залежно від мови. Прийменники в китайській мові мають кілька функціональних особливостей, які складаються з таких функцій як:

1. Локативна функція: прийменники в сучасній китайській мові часто використовуються для вираження розташування іменника чи займенника по відношенню до інших об'єктів або місць. Ця функція включає в себе такі прийменники як: 在 zài, 在...上 zài...shàng, 在...里 zài...lǐ, 在...旁边 zài...pángbiān. Наприклад, прийменник 在 zài зазвичай використовується, щоб позначити місце розташування, як у 他的词典在桌子上。Tā de cídiǎn zài zhuōzi shàng. Його словник лежить на столі.
2. Функція напрямку, спрямованості: прийменники в китайській мові також можуть використовуватися для того, щоб вказати напрямок дії чи руху. Для цієї функції найчастіше вживаними прийменниками є: 往 wǎng, 朝 cháo, 向 xiàng, 到 dào. Наприклад, прийменник 向 xiàng часто використовується для вираження напрямку руху, як у 她妈妈向前走。Tā māma xiàng qián zǒu. Її мама йде вперед.
3. Часова функція: прийменники в китайській мові також можуть використовуватися для позначення часу. Для цієї функції часто використовують прийменники 在...以前 zài...yǐqián, 在...以后 zài... yǐhòu, 自 zì, 当 dāng тощо. Наприклад, прийменник 在 zài часто використовується для

позначення конкретного часу, як у 她会在晚上六点见你。 Вона може зустрітися з тобою о шостій вечора.

4. Порівняльна функція: прийменники в китайській мові часто використовуються для вираження порівняння двох речей. Наприклад, прийменник 比 bǐ часто використовується для вираження порівняння, як у 他比她高。 Tā bǐ tā gāo. Він вищий за неї.

5. Функція причини: прийменники в китайській мові також можуть вказувати на причини дії чи події. За цю функцію відповідають такі прийменники як: 因 yīn, 因为 yīnwei, 为了 wèile. Наприклад, прийменник 因为 yīnwèi часто використовується для вказівки причини, як у 他昨天没来因为她病了。 Tā zuótiān méi lái yīnwèi tā bìngle. Він не прийшов вчора, тому що вона була хвора.

Прийменники є незамінною частиною мови, яка допомагає у вираженні зв'язків між словами в реченні, а їхні функціональні особливості допомагають передати значення та контекст.

Висновки до Розділу 2

Прийменник є однією з основних граматичних категорій в сучасній китайській мові. Вони використовуються для зв'язку іменників, словосполучень, дієслів або займенників з іншими словами в реченні. Кожен зв'язок виконує якусь функцію відповідно до контексту речення. А також варто пам'ятати, що прийменники мають різні функціональні особливості в залежності від мови.

Отже, прийменники в сучасній китайській мові мають декілька основних особливостей, які включають в себе такі функції:

1. Ієрогліфи 在 zài, 到 dào тощо, вказують на місцезнаходження та розташування об'єкта по відношенню до інших речей або об'єктів.

2. Прийменники 往 wǎng, 朝 cháo, 向 xiàng, 到 dào вказують на напрямок дії чи руху.
3. Також важливою функцією є те, що прийменники часто позначають час, за це відповідають такі прийменники як: 在...以前 zài...yǐqián, 在...以后 zài... yǐhòu, 自 zì, 当 dāng тощо.
4. Вираження причини дії чи події, цю функцію представляють прийменники 因 yīn, 因为 yīnwei, 为了 wèile.
5. В сучасній китайській мові прийменники також використовуються для порівняння двох об'єктів або речей.

Функціональні особливості допомагають нам краще передати значення та зрозуміти контекст речення в якому вживаються прийменники. В той час як семантичні особливості виражають значення самого прийменника. Ці характеристики полягають у їх можливості виразити відтінки та значення відповідно до контексту в якому ці прийменники використовуються.

Нам відомо, що прийменники, як і інші мовленнєві одиниці, мають різну семантику. Головними з них є: вираження причини, мети, місця, часу, напрямку тощо. В сучасній лінгвістиці семантика та синтаксис грають важливу роль і саме тому дуже важливим є розуміння значень та вміння використовувати правила вживання в реченнях цих прийменників. Тож першим семантичним значенням є те, що прийменники вказують на розташування відносно місць та об'єктів. Також прийменники відображають часові відношення, щоб показати коли відбулася дія. Ще одним семантичним значенням є те, що прийменники виражають спосіб виконання дії. Однією з найголовніших семантичних особливостей є вираження причинно-наслідкових зв'язків між об'єктами чи подіями. До того ж, у сучасній китайській мові є досить багато прийменників, які позначають мету, чому сталася та чи інша ситуація.

Пояснюючи семантику прийменників 关于 guānyú та 对于 duìyú, можна відзначити, що обидва можуть виражати значення “про”, “щодо”, “стосовно”. Проте

关于 guānyú найчастіше еквівалентно “про”, тоді як 对于 duìyú більш еквівалентно “що стосується”.

ВИСНОВКИ

Ця курсова робота була присвячена вивченню функціонально-семантичних особливостей прийменників, що реалізують об'єктні відношення в сучасній китайській мові. В цій праці було проаналізовано наукову літературу і сформульовано теоретичні положення для вивчення функціонально-семантичних особливостей прийменників. Також було уточнено загальну специфіку прийменників в сучасній китайській мові та виявлено функціонально-семантичні особливості прийменників, що реалізують об'єктні відношення.

Дослідження прийменників в сучасній китайській мові завжди є цікавим та актуальним напрямом, тому що в багатьох студентів та лінгвістів часто виникають труднощі з правильним використанням прийменників в реченнях. І з кожним роком виникає ще більше питань та потреб в поясненні цієї теми, тому що через швидке поширення по всьому світу китайської мови, щоденно зростає кількість бажаючих опанувати китайську мову. Для іноземців ця частина мови є важкою для розуміння, тому що багато прийменників пишуться однаково, але мають різні значення в різних контекстах. У зв'язку з цим також зростає потреба в появі нових джерел для більш поглибленого вивчення прийменників та граматики китайської мови в цілому, тому сучасна китайська лінгвістика продовжує досліджувати проблеми вивчення прийменників, що реалізують об'єктні відношення. Також одним з напрямків досліджень китайських прийменників є їх класифікація за семантичними та синтаксичними властивостями. Тобто досліджують які саме прийменники використовуються для позначення того чи іншого значення. До того ж, багато науковців аналізують вживання прийменників у різних стилістичних контекстах, зокрема в художній літературі, наукових текстах, повсякденній та діловій мові. Крім того часто проводять багато досліджень щодо різних способів вживань прийменників

у китайській мові, аналізують їх взаємодію з іншими частинами мови, такими як іменники, прикметники, дієслова, займенники тощо. Ці дослідження мають вагомe значення для практичних цілей, зокрема для винайдення нових методів викладання граматики китайської мови та для покращення машинного або здійсненого людиною перекладу.

Китайська мова має досить багато прийменників, які використовують для вираження зв'язку між різними частинами мови у реченні. Прийменники є вкрай важливою частиною китайської мови, тому що люди використовують їх в щоденному спілкуванні. І саме тому прийменники також мають велике значення для китайської граматики, а саме для формування змісту та структури речень. Граматична система китайської мови є найбільш зрілою частиною мовної системи, яка майже не змінюється, тому що її формування здійснюють протягом багатьох століть. В граматиці цієї мови дуже важливий порядок слів у реченні: на початку речення стоїть підмет, потім присудок, а вже далі йдуть другорядні члени речення.

Одна з основних галузей лінгвістики – лексикологія, вивчає значення, вживання прийменників в різних контекстах речень та взаємодію з іншими лексичними одиницями мови.

Прийменники є одним із видів службових слів, більшість з них утворилися в результаті втрати предикативного значення дієслова, тому прийменники схожі за своїм функціонуванням на дієслова від яких вони були утворені. Зазвичай вони займають місце перед іменними словосполученнями, займенниками, тобто перед об'єктом з яким прийменник утворюватиме зв'язок. В офіційному мовленні місце прийменника може змінюватися, він може стояти після дієслова. Особливостями прийменників є те, що вони можуть утворювати сталі конструкції, не мають морфологічних змін та не можуть використовуватися як самостійний член речення.

Прийменники в китайській мові поділені на категорії відповідно до функцій, які вони виконують:

1. Прийменники, що позначають місце, напрямок та час (在 zài в, на ; 从 cóng з, від; 自 zì з, від; 向 xiàng в напрямку до чогось; 到 dào до чогось).
2. Прийменники, що вказують на утворення непрямого додатку (对 duì до когось, по відношенню до; 给 gěi для когось; 跟 gēn від когось; 为 wéi для когось, заради чогось; 同 tóng разом з кимось).
3. Прийменники, які вказують на обґрунтування (按照 ànzhào згідно з; 依然 yīrán все ще (як завжди); 根据 gēnjù згідно з, відповідно до).
4. Прийменники, які вказують на пасивність (被 bèi; 叫 jiào; 让 ràng).
5. Прийменники, що виражають цільові відношення (为 wèi для, заради; 为了 wèile для того щоб; 为着 wèizhe для, заради).
6. Прийменники, що виражають причинно-наслідковий зв'язок (因 yīn через, із-за; 因为 yīnwei тому що; 为了 wèile із-за, завдяки).
7. Прийменники, що використовуються в офіційному мовленні (为 wèi для, від імені; 由 yóu з; 于 yú в, на; 自从 zìcóng відколи).

В китайській мові прийменники також можуть використовуватися як дієслова в залежності від контексту. Звертаючи увагу на інші слова присутні в реченні ви зможете зрозуміти це дієслово чи прийменник. Якщо після слова стоїть об'єктне іменникове або дієслівне словосполучення – це прийменник.

Семантика прийменників полягає в реалізації значень відношення. Тому в основі поділу прийменників на семантичні категорії лежать різновиди семантико-синтаксичних відношень. Прийменники виконують функції, які вказують на об'єктні відношення, тобто на стосунки між підметом дії та об'єктом по відношенню до якого здійснюють цю дію. Основними прийменниками, що реалізують об'єктні відношення в сучасній китайській мові є: 给 gěi, 向 xiàng, 对 duì, 跟 gēn, 同 tóng, 与 yǔ. Перелічені вище прийменники можуть бути дуже схожими за значеннями, проте вони використовуються в різних контекстах. Для того, щоб розуміти в яких випадках використовувати той чи інший прийменник варто поглиблено вивчити цю тему.

Функціонально-семантичні особливості – це характеристика мовленнєвих одиниць, які пов'язані з їх функцією та значенням. Розуміння цих особливостей допоможе будувати правильні речення, розуміти контекст тощо.

Функціональні особливості полягають у функціях, які виконують прийменники, що реалізують об'єктні відношення у сучасній китайській мові. Прийменники виконують такі функції як:

1. Локативну. Ця функція виражає розташування по відношенню до інших об'єктів.
2. Показ напрямку. Ця функція полягає у вираженні напрямку руху чи дії.
3. Показ часу. Прийменники часто використовують, щоб показати час або період.
4. Порівняльну, для вираження порівняння двох об'єктів або речей.
5. Функцію позначення причини дії чи події.

За допомогою розуміння цих функціональних особливостей ми можемо чіткіше передавати значення так контекст речення. Проте варто бути уважними, тому що один і той самий прийменник може відповідати одночасно за дві функції. Наприклад прийменник 在 zài часто використовується для позначення локативної функції, а також для позначення часу.

Семантичні особливості вказують саме на значення прийменників, на їхню здатність виражати відтінки та значення відповідно до контексту в якому їх вживають. Семантичні особливості прийменників схожі з функціями, які виконує ця частина мови. Головними особливостями є те, що прийменники вказують на розташування місць або об'єктів, також відображають часові відношення, спосіб виконання тієї чи іншої дії. Іншими семантичними особливостями є те, що прийменники виражають мету дії, а також причинно-наслідковий зв'язок.

摘要

本研究致力于研究现代汉语介词的功能和语义特征。这个话题总是相关的，特别是对于想学习中文的外国人。这项工作的目的是确定介词的功能语义特征。这项工作定义了介词是什么以及它的分类，这是根据介词所执行的功能进行的。还确定了实现宾语关系的介词，并确定了介词的功能和语义特征。

介词是与构成它们的动词具有相似含义的服务词。介词位于与其相关的名词、动词或宾语之前。句子中的介词短语以间接宾语、方式、环境、地点、方向等形式出现。它们起到连词的作用，因此宾语与动词或形容词之间的联系变得更加清晰。一个语法特点是介词不能作为句子的成员独立使用，介词没有形态变化。介词分类：

1. 表示方向、地点、时间的介词。
2. 介词表示原因。
3. 表示被动状态的介词。
4. 介词表示宾语关系。
5. 表示因果关系的介词。
6. 官方讲话中使用的介词。

众所周知，介词执行与宾语关系的实现相关的功能，它们表示动作的主语与执行该动作的宾语之间的关系。在现代汉语中，最常见的实现宾语关系的介词有：给，向，对，跟，同，与。

汉语中的介词也可以起动词的作用。要理解它是动词还是介词，需要注意句子中的其他词。介词后面总是跟着名词或动词。如果一个词后面没有任何这些词性，它就不是介词。

功能语义特征是词、短语、句子等与其功能和意义相关的特征。介词的这些特点是它们在言语中执行一定的语法和语义功能。功能和语义特征的相互作用决定了语音单位在语音中的使用方式以及它们传达的信息。了解实现宾语关系的介词的功能和语义特征将有助于构造句子和理解文本的内容。借助功能特征，介词表示相对

于其他物体的位置，表示动作的方向，表示时间或时期，比较两个或多个物体，表示动作的原因。

通过了解这些功能特征，我们可以更清楚地传达句子的含义和上下文。但是，你应该小心，因为同一个介词可以同时负责两个功能。例如，介词“在”常用来表示方位功能，也用来表示时间。语义特征准确地表明介词的含义，它们根据使用它们的上下文表达细微差别和含义的能力。介词的语义特征与该词性所起的作用相似。主要特点是介词表示地点或物体的位置，也反映时间关系，进行这个或那个动作的方式。其他语义特征是介词表达动作的目的，以及因果关系。

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кочерган М. П. Вступ до мовознавства / М. П. Кочерган., 2001.
2. Кучеренко. – Видання друге, уточнене й доповн. – Вінниця: "Поділля – 2000", 2003.
3. Плющ М. Я. Граматика української мови: Морфеміка.Словотвір. Морфологія: Підручник. — Ч. 1. – К.: Вища шк., 2005.
4. Голубовська І.О. Китайська мова для початківців/І.О.Голубовська, Ян Сільва. К.: Знання, 1999
5. Колодяжний А. С. Прийменник: [матеріали до лекції з курсу сучасної української літературної мови] / А. С. Колодяжний – Харків: Вид-во Харківського ун-ту, 1980.
6. Загнітко А. П. Синтагматика прийменників зі значенням мети / А. П. Загнітко, Н. Г. Загнітко.
7. Сучасна українська літературна мова : підруч. для студентів вузів, які вивч. дисципліну "Сучас. укр. літ. мова" / [М. Я. Плющ, С. П. Бевзенко, Н. Я. Грипас та ін.]; за ред. М. Я. Плющ. – Київ: Вища шк., 1994.
8. Т. Левакіна Теоретичні засади дослідження прийменникової системи
9. Кучеренко І. К. Теоретичні питання граматики української мови: Морфологія / І. К., 2003.
- 10.//Функціонально-комунікативна і текстова парадигма українських прийменників та їхніх еквівалентів: [монографія] / [А. П. Загнітко, К. М. Виноградова, І. Г. Данилюк та ін.]; Дон. нац. ун-т. – Донецьк : Вебер (Донецька філія), 2009.
11. "A Reference Grammar of Chinese" (Authors: Chu-Ren Huang and Dingxu Shi, Publisher: Cambridge University Press)
12. Chao, Yuen Ren. A Grammar of Spoken Chinese. – Berkley: University of California Press, 1968.
13. Li Charles N., Thompson Sandra A. Mandarin Chinese. A Functional References Grammar. Berkeley & Los Angeles : U. of California Press, 1989.

14. “Modern Mandarin Chinese Grammar: A Practical Guide” (Authors: Claudia Ross and Jing-heng Sheng Ma, Publisher: Routledge)
15. 《实用现代汉语语法》（作者：王力，出版社：商务印书馆）
16. 《现代汉语八百词》（作者：俞尔根，出版社：商务印书馆）
17. 《现代汉语虚词研究》（作者：周秀珠，出版社：上海教育出版社）
18. 《现代汉语词典》（主编：陆俭明，出版社：商务印书馆）
19. 《现代汉语句子》（作者：陈昌来，出版社：华东师范大学出版社，2000）
20. 《例谈介词短语中的成分残缺和多余》作者：高平平，出版社：语文建设，2006（7）
21. 侯学超 1998 《现代汉语虚词词典》，北京大学出版社
22. 王力. 文集. 第二卷. 中国现代语法 / 王力. 山东教育出版社, 1986.
23. 马贝加。近代汉语介词。中华书局, 2002 年.
24. 刘丹青. 焦点与背景、话题及汉语“连”字句. 中国语文. 4 期. 1998 年
25. 张斌主编. 现代汉语描写语法. 北京：商务印书馆, 2010